

کتاب دربارہ یی یونس پیغمبر

یونس از خدای رخواست

۱) یی مہت کلوم خدای یونس، امتای پُخرَد نازل سَت ات یمند دِسگہ لوفجِن قُد: ^۲ «تَر بشارُ غُلا نینوا ساو ات وی مردمرد اختار تہ ادی خدای یی لود: وِہف بدیبہنن از نظر مو پنہون نِسْت ات وُز تہ بہ جالدی وِہف نابود کِنم.» ^۳ اما یونس خواہین دِسگہ قُد ادی از خدای رِخیتت دَد تَر بشارُ یافا توید ات ترمی یی کِبستی وینت ادی یا تَر بشارُ ترشیش چی تید قُد. یونس خو کِرابی داک چود ات پی کِبستی مُسافرین قتی سوار سَت تا وِہف قتی از چنگ خدای تَر بشارُ ترشیش رِخیتت. ^۴ اما یوند کِستی از ساحل دَر سَت، ببخلیوند خدای خبِن بنوعِ رماد ات دوندرد خبِن بنوعِ قُد ادی قریب کِستی غرق سوَد. ^۵ وِم کِستی صاحبہنن از بناج خو جون، ہر چِدوم از خو خدای یاری تَلأیت. وَاذہن خو ویزبن آر بحر پتِیود تا کِستی سُبک سوَد ات اِکدی دوند وختند یونس راحت وِم کِبستی اَمبار خوَنہ یند تَر خوِثم قُد. ^۶ وِم کِبستی کَنک تَر وی خبِن سَت ات قیودی: «یَم چیز گاپ تَت ببخارت خہ بشافج؛ اندخ پی خدای زارگی کِن! شاید ماش تی رحم کِبست ات ماش نجات ڈید!» ^۷ تا مہن کِبستی صاحبہن تَصمیم اَنجوقد پشک پتہن ات چسبن از دستی چِدوم از وِہف غَضب خدای سُدج ات بناجبن طوفون خہ سُدج. تا م پشک یونس پیغمبر نوم تی وِیشت. ^{۸-۹} وَاذہن از وی پبِنسْت: «تو ماشرد لو چیزد اِکد بلا ماش تی یِتج؛ تَت چای؟ تو کار چیز؟ از چِدوم جایت؟ از چِدوم قومت؟» یونس لود: «وُزُم عبرونی ات خداوند، خدای آسمون، زماڈ ات بحری پیدا خہ چوبج پَرستِبُنم.» ^{۱۰} قای وِہفرد لود: «از خدایم رِخوشج.» وخت وَاذہن دی خہ بِند لپ بناجبن توید ات لودہن: «چیزردت اِکدی کار چود؟» ^{۱۱} ید طوفون لپ دی درو سوَد ات از وی بین پبِنسْت: «تو قتی چیر کِنام تا طوفون آروم سوَد؟» ^{۱۲} یونس پیغمبری لود: «مو آر بحر پتہت ات بحر تہ فاگہ آروم کِبست، دِجات وُز تہ فامم اِکدی بناجبن طوفون از دستی مو سُدج ات تَمہ یبت مس بلاندی خہ وِیشج.» ^{۱۳} اما ہر خوندہن تلاش خہ چود کِستی تَر ساحل فرِیبِن، کومیاہن نہ سَت. طوفون از وی مس خبِن دی سَت. ^{۱۴} تا مہن وَاڈ خداوند، یونسی اِکوی خدای عبادت خہ چود، وَاذہن ورد درو دعا سَت ات لودہن: «ای خداوند، ماش بخاطر گناہ اِکمی شَخص ہلاک ما کِن ات ماش مسول مارگ می ما فام؛ دِجات ماڈ کارہنن فُکت خواست تو.» ^{۱۵} تا مہن یونس پیغمبر زابست خو آر بِنخہن وی پتِیود ات طوفون قرار چود. ^{۱۶} وَاذہن از خدای لپ بناج توید ات قُربونی نذرہن ورد چود. ^{۱۷} تا م خدای غُلا نَہنگ بابست ات یا یی از یونس پیغمبر اَبابست ات یونس پیغمبر آرہ بشارُ ات مہت آر وِم قیج ربد.

یونس دعا

۲) تا م یونس از مای قیچند پبِن خداوند، خدای خو دعا چود لودی: ^۲ «دَر وخت سَختی یم، قیود ات خدای مو قبول چود. از عالم مارگم قیود ات تَت بہ داد مو فرِیبت. ^۳ مو یت آر بحر جوِبِن پتِیود ات گرڈافندُم غرق سَت ات جوِبِن خُروبونَت مو برین چود. ^۴ تَر خو یم لود ادی از نظر خو یت مو دَر پتِیود ات دِگہ تہ نہ فاردِیم تو عبادتگاہ مُقدس وِیم. ^۵ آر بحر گرڈافم ببد مارگ لپ نزدیک قُد. بِنخہنن مو گرد چود ات بحر وابہن مو ماکرد برزین سَت. ^۶ تا آر کوهن بیرم فرِیبت. درفازہ بن زندہگی بن مو بہ روی چُست سَت ات تَر جای مارگم زندونی سَت. اما ای خداوند، خدای مو، تَت از مارگ چَنگہبند مو خلاص چود. ^۷ وختی اِدی فُکت اُمہڈ خو یم از دُست ڈاژچِن خہ قُد، فاگہ یت تو ای خداوند تو بیادُم قُد ات مو قلب دعاہنن پی تو عبادتگاہ مُقدس فرِیبت. ^۸ اِکواڈ اِدی بٹہن پَرستِبِن خہ کِنہن از نِعمت تو بہن پی بارہ، ^۹ اما وُز تہ بہ ساز ات سُرود قُلغ

آت فُرْبُونی تُرد کُنْمُ آت خو نَدری ته مِس تُرد تَدِیم کُنْم. نِجَات فَقَط از طَرَف تو ای خُدای.»^{۱۰} وی وَخْتی خُدای وَّم نَهَنگ تی آمر چود اِدی یونُس از خو غِیْفَنْد تَر پَالی پَتیوَد آت دِسگه بی نَهَنگ چود.

یونُس ته تَر بِنَار نینوا سَت

۳^۱ فاگه خُداوند یونُسرد لوَد: «تَر بِنَار نینوا ساو آت پَبِغوم اِدی تُرد خه لوَد مَرْدُمرد وی فرِپ.»^۲ یونُس از خُدای گَپین اِطاعت چود آت تَر بِناری نینوا توید. نینوا لَب غُلا بِنَار فُد دِسگه اِدی اَره مِبْتی دَرِبَر اَنجوفد تا سَر تا سَر وی بِنَار نارد.^۳ یونُس تَر بِنَار دبد آت بعد از بی مِبْت پوَنْد تیداو دَرَو وعظ سَت آت لوَدی: «چهل مِبْت دی نَرَجید بِناری نینوا ته نابود سوَد.»^۴ مَرْدُم وی بِناری وی گَپین باوَر چود، فُکَتَرْد لوَد روزه اَنجِبْت آت فُکه از حُلک تا غُلا، بَخاطر تویه چید پِلِیس پِنخَبْت.

۶^۵ وَخْتی پادشاه نینوا خه بِنْد اِدی یونُس چیز لَوْج از خو تَخْتی خَأفد آت خو شاهونه پوشاکهنی از خو تَنأ یَنْد تیزد آت پِلِیس غِجی خو تَر دَأم دَاد آت تیر تی نوست. ^۷ پادشاه آت وی غُلا بِن دَرِبَار اِکدی پَبِغومِبِن تَر سَرَا سَری نینوا بابَسْت: «انسون آت حیوونِبِن بی چیزت مَأ خِبِن حَتَا بِنَخ مِس مَأ بِرِیزِن.»^۸ فُکه مَرْدُم آت حیوون باید پِلِیس پِنخَبِن آت به دَرگاه خُدای دعا کِنِبِن آت از پوَنْدِن بَد خو پَس گَارْدِبِنِن، از اَعْمال بَد خو دُست تَأزِن.^۹ مَرْدُم چیز فَاْمَت، شاید خُدای از خو قَار گَارْدِد آت مَأش تی رَحْم کِبَسْت، آت مَأش از بِنِن نه یِیَسْت.»

۱۰^{۱۰} وَخْتی خُدای وینت وَاذِبِن از پوَنْدِن بَد خو دُست تیزد وِبْف تی بی رَحْم چود، آت آفَت اِدی خُدای لَوْج خه فُد وِبْفَرْدی نَبَابَسْت.

یونُس پَبِغَمِبَر قَار آت مِهْرَبُونی بی خُدای

۴^۱ از دی کار یونُس پَبِغَمِبَر لَب قَار سَت. ^۲ یو یی پی خُدای دعا چود آت لوَدی: «خُداوندا، وَخْتی تَر خو مَمَلکَتُم خه فُد آت تَت مَرْد لوَد تَر می بِنَار یَدُم، فَاْمَجَتُم، تَت خُدای مِهْرَبُونی، دِلِسوز آت طَاقَت تُنْد آت از آفَت بِلِیَسْتَاو ته پُشِبْمون ساوی اِدی لوَدُم تَر بِنَار تَرشیش رِخِیْتُم.»^۳ خُداوندا، مو جُون زی، دِجَات مو جُون زی اِدی هر چیزت پَبِشِبِنی خه چود اِکوی تی نه سَت.»^۴ خُدای وِرْد جَوَاب دَاد: «یَد بَشَأندا تَت از مو خَفَه خه سُدج؟»

۵^۵ یونُس از بِنَار نَبَسْتوید، طَرَف شَرَق وی بِناری خُرْد کِپَأ دَاد، وَّم سَیأ یَنْدی نوست آت چوشتی بِناری نینوا تی ته کو چیز یَاذد. ^۶ وی وَخْت خُدایی بی بِنَأ رَوی وِبْد آت وَّم پَام پَارکِبِن یونُس کَال خَبز فِه فُد تا وِرْد سَیأ سوَد آت یونُس پَبِغَمِبَر از خو رَاحتی لَب خُش فُد. ^۷ اَمَا بی سحرکی خُدای فَرْمون دَاد وی بِنَأ چِخِرِج دِید آت یو بِنَأ قَاق سَت. ^۸ وَخْتی خیر نَبَسْتوید آت هَوَا گَارم خه سَت، خُدای کَش کَش بِنوع از طَرَف شَرَق یونُسرد چود آت خیر دِس کَش کَش فُد یونُس پَبِغَمِبَر وی کَش کَشی تاب نه چود، از خُدای خو میداو تِلَاقَت آت لوَدی: «مَرْد میداو بیدی از زِنْدِه رِبداو.»^۹ وی وَخْت خُدای یونُسرد لوَد: «یَد بَشَأندا بی بِنَأ قَاق خه سوَد آت تو خَفَه ساوی؟» یونُس پَبِغَمِبَری لوَد: «قَرِیب از قَار مَرْم.»^{۱۰} خُدای لوَد: «بِنَأ اِدی بی بَشَأبِنْد پَبِذا سَت آت بی بَشَأبِنْد از بِنِن خه تیزد تو زارْد تُد، دِسگه اِدی تَت نه مَعْنَت وی تی چوِرِج آت نه یَد وی غُلا چوِرِج.»^{۱۱} اَمَا تَر بِناری نینوا لَپدی از یِکَمِد و بَیَسْت هَزَار نَفَر زَنْدگی کِبَسْت آت خو نِیک آت بَد نه وِزَوْنِبِن آت دِسگه فَنَأ مال آت سِنوَر مِس

